

NOLF, Pierre (Ieper 26 juli 1873 – Brussel 14 september 1953).

Studeerde aan de universiteit te Luik en promoveerde er in 1896 tot doctor in de genees-, heel- en verloskunde. Tijdens de oorlog was Nolf actief in Belgische militaire hospitalen. Van 1919 tot 1943 was hij te Luik hoogleraar in de algemene pathologie en therapie. Van 1925 tot 1945 was hij voorzitter van het Belgisch Rode Kruis en in deze hoedanigheid, tijdens de Tweede Wereldoorlog, ondervoorzitter van Winterhulp en van het Nationaal Fonds voor Hulp aan Geteisterden. Van 8 november 1922 tot 13 mei 1925 was hij minister van kunsten en wetenschappen in de regering-Georges Theunis en bereidde als dusdanig een grondige hervorming voor van de studies geneeskunde (later wet van 1929).

Nolf was een extra-parlementair maar hij werd als een vertrouweling door het koninklijk hof benoemd om de vernederlandsing van de Gentse universiteit te verhinderen. Hij gaf zijn naam aan het compromisontwerp voor de gedeeltelijke vernederlandsing van de Gentse universiteit dat in feite de Vlamingen de gelijkberechtiging van hun taal weigerde en liet de studenten de keuze tussen Frans of Nederlands in Vlaanderen. Het in juli 1923 ingediende ontwerp voorzag in de splitsing van de universiteit in twee afdelingen: één waar $\frac{2}{3}$ van de

cursussen in het Nederlands en 1/3 in het Frans zouden worden gegeven en één waar de omgekeerde taalverhouding ingevoerd zou worden. Het ontwerp-Nolf werd op 31 juli 1923 wet. Jarenlang voerden de Vlaamse studenten een boycot tegen wat zij noemden de **Nolf-barak**.

WERKEN: 'La question scolaire', in *Le Flambeau* (1 december 1927), p. 333-346; – 'Le problème des races' in *Le Flambeau* (24 december 1930), p. 289-314.

LITERATUUR: H. Fredericq, 'Notice sur Pierre Nolf', in *Annuaire de l'Academie royale de Belgique* (1955), p. 3-63; – A.F. de Schaepdryver, 'Nolf, Pierre' in *NBW*, II, 1966; – L. Wils, *Honderd jaar Vlaamse Beweging*, II, 1985.

ILLUSTRATIE(S), zie: onderwijs (hoger: Gent).

LUC VANDEWEYER